

Lovforslag nr. L 213. Fremsat den 15. februar 1989 af indenrigsministeren (Thor Pedersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om frikommuner

§ 1

I lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 15. juni 1988, foretages følgende ændringer:

1. I § 16 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan indenrigsministeren godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter en kandidatliste, der ikke opnår repræsentation i et udvalg, der er nedsat af kommunalbestyrelsen, får ret til at udpege en repræsentant til udvalget.

Stk. 5. Uanset bestemmelsen i stk. 1 kan indenrigsministeren godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter et mindretal i et udvalg, der er nedsat af kommunalbestyrelsen, kan kræve en sag udsat til det efterfølgende møde.«

2. Efter § 21 indsættes i kapitel 8:

»§ 21 a. Industriministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter kompetencen til at meddele alkoholbevilling efter § 11, stk. 1, i lov om restaurations- og hotelvirksomhed m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 186 af 25. marts 1988, henlægges til økonomiudvalget eller et stående udvalg. Udvalgets beslutninger træffes efter indhentet udtalelse fra politimesteren. Afslag kan indbringes for kommunalbestyrelsen inden 4 uger efter, at afslaget er meddelt.«

3. I § 22, stk. 1, indsættes som nr. 4:

»4) hvilke myndigheder der administrerer, herunder træffer afgørelse, i henhold til lovens § 13 i situationer, hvor en frikommune erhverver eller afhænder landbrugsjord.«

4. I § 22, stk. 2, ændres »§ 4, § 7, stk. 1, § 7a og § 8, stk. 3,« til: »§ 4, § 7, stk. 1, § 7a, § 8, stk. 3, 5 og 6 samt § 13.«

5. I § 24 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Miljøministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter tillige kommuner, der ikke er frikommuner, får mulighed for at gennemføre forsøg som nævnt i stk. 1, nr. 2, for såvidt angår kommuneplanlovens § 25, stk. 1, og § 27, stk. 1. Reglerne for forsøget skal vedtages af amtsrådet i en amtskommune, der er frikommune, og kommunerne skal være beliggende i denne amtskommune.«

6. Efter § 28 b indsættes i kapitel 10:

»§ 28 c. Miljøministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, der fraviger bestemmelserne om kommuneplanens overensstemmelse med regionplanlægningen og om regionplanmyndighedens tilsyn hermed i § 2, stk. 2, og § 8, stk. 1, 1. pkt., i lov om kommuneplanlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 22. juli 1985, som ændret ved lov nr. 287 af 13. maj 1987.

Stk. 2. Miljøministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter tillige kommuner, der ikke er frikommuner, får mulighed for at gennemføre forsøg, som nævnt i stk. 1. Reglerne for forsøget skal vedtages af en amtskommune, der er frikommune, og kommunerne skal være beliggende i denne amtskommune.

§ 28 d. Miljøministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, der fraviger bestemmelsen om overførsel af arealer til byzone i § 2, stk.

2, i lov om by- og landzoner, jf. lovbekendtgørelse nr. 446 af 3. oktober 1985, som ændret ved lov nr. 286 af 13. maj 1987.

§ 28 e. Miljøministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter en frikommune får mulighed for at meddele tilladelse til indvinding af højst 1.000 m³ råstoffer pr. år i medfør af § 7, stk. 1, i lov om råstoffer, jf. lovbekendtgørelse nr. 617 af 24. september 1987, som ændret ved lov nr. 355 af 13. maj 1987 og lov nr. 108 af 5. marts 1988.

Stk. 2. Miljøministeren kan i forbindelse med godkendelse i henhold til stk. 1 godkende regler, der fraviger bestemmelserne om klage i råstoflovens § 12, stk. 1.

Stk. 3. Miljøministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter tillige kommuner, der ikke er frikommuner, får mulighed for at gennemføre forsøg, som nævnt i stk. 1 og 2. Reglerne for forsøget skal vedtages af en amtskommune, der er frikommune, og kommunerne skal være beliggende i denne amtskommune.

§ 28 f. Miljøministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, der fraviger bestemmelserne i

- 1) § 17, stk. 2, jf. § 13, stk. 2, i lov om lands- og regionplanlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 776 af 14. december 1988.
- 2) § 14, stk. 3, jf. § 7, stk. 4, i lov om kommuneplanlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 391 af 22. juli 1985, som ændret ved lov nr. 287 af 13. maj 1987.
- 3) § 2, stk. 2, i lov om sommerhuse og camping m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 357 af 15. juli 1985.

Stk. 2. Miljøministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter tillige kommuner, der ikke er frikommuner, får mulighed for at gennemføre forsøg som nævnt i stk. 1, nr. 2 og 3. Reglerne for forsøget skal vedtages af amtsrådet i en amtskommune, der er frikommune, og kommunerne skal være beliggende i denne amtskommune.

Stk. 3. Forsøg efter stk. 1, nr. 1, kan alene godkendes for Storstrøms Amtskommunes vedkommende.«

7. Efter § 29 a indsættes i kapitel 11:

»**29 b.** Trafikministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter grundejernes forpligtelser efter § 5, stk. 1, i lov om vintervedligeholdelse og renholdelse af veje, jf. lovbekendtgørelse nr. 371 af 6. august 1985, og uanset begrænsningen i § 5, stk. 2, kan udvides til at omfatte renholdelse af mindre befærdede offentlige vejes øvrige areal indtil kørebanemidte. Grundejernes forpligtelser omfatter ikke gangtunneler og -broer.«

8. § 35, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

9. I § 40, *stk. 1*, indsættes efter »§ 24, stk. 1, nr. 1,«: »§ 25, stk. 1,«

10. I § 42 ændres »§ 6, stk. 2, og § 8, stk. 1 og 2,« til: »§ 6, stk. 2, § 7, stk. 1, § 8, stk. 1 og 2, samt § 10, stk. 1,«

§ 2

Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Frikommuneprojektet blev iværksat i 1985 med 22 primærkommuner og 5 amtskommuner som delta- gende frikommuner. I 1988 blev antallet af frikom- muner udvidet med 8 primærkommuner og 1 amts- kommune, til i alt 36 frikommuner. Projektet løber til udgangen af 1993.

Frikommunerne afprøver gennem frikommune- forsøgene bl.a. nye styreformer og nye løsningsmo- dellers, for så vidt angår kommunale opgaver, herunder ændret opgavefordeling. Hensigten med projek- tet er at indsamle erfaringer om, hvorledes kommu- nestyret bedst kan indrettes under hensyntagen til de lokale forhold og med de eksisterende økonomiske muligheder.

Dette lovforslag indeholder en række hjemler til nye forsøg, som frikommunerne har ønsket at iværk- sætte.

Den gældende frikommunelov (lov nr. 309 af 4. juni 1986) blev vedtaget af Folketinget den 30. maj 1986, jf. Folketingets Forhandlinger 1985-86, spalte 3534, spalte 11724 og spalte 12488, tillæg A, spalte 2249, til- læg B, spalte 1891 og spalte 2231, og tillæg C, spalte 1007. Frikommuneloven er ændret ved lov nr. 266 af 13. maj 1987, jf. Folketingets Forhandlinger, 1986-87, spalte 2751, spalte 11190 og spalte 11488, tillæg A, spalte 1557, tillæg B, spalte 1479 og spalte 1605, og tillæg C, spalte 513, lov nr. 239 af 20. april 1988, jf. Folketingets Forhandlinger 1987-88, spalte 2402, spalte 9485 og spalte 9742, og bekendtgjort ved lov- bekendtgørelse nr. 316 af 15. juni 1988. Den 2. no- vember 1988 fremsatte indenrigsministeren forslag til ændring af frikommuneloven. Dette forslag var til første behandling i Folketinget den 10. november 1988.

2. Antallet af godkendte frikommuneforsøg er nu ca. 250. Med de forsøgshjemler som dette lovforslag indeholder, får frikommunerne mulighed for at gennemføre nye forsøg inden for indenrigs-, industri-, landbrugs-, miljø-, trafik-, undervisnings- og forsk- nings- samt kulturministrenes områder.

3. Vedrørende forslagens økonomiske konsekven- ser gælder fortsat, at frikommuneforsøg skal være ud- giftsneutrale i forholdet mellem staten og kommuner- ne. Besparelser, som kommunerne opnår ved en me- re rationel opgaveløsning, vil kunne anvendes efter kommunalbestyrelsens beslutning.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ad stk. 4

Bestemmelsen giver indenrigsministeren mulighed for at imødekomme et ønske fra Struer Kommune om et forsøg, hvorefter alle partier/mindretal i en kommunalbestyrelse sikres mulighed for repræsenta- tion med mindst ét medlem i udvalg, der nedsættes i medfør af § 17, stk. 4, i den kommunale styrelseslov.

Efter § 17, stk. 4, kan kommunalbestyrelsen ned- sætte særlige udvalg til varetagelse af bestemte hverv eller til udførelse af forberedende eller rådgivende funktioner for kommunalbestyrelsen, økonomiud- valget eller de stående udvalg. Udpegning af med- lemmer til sådanne udvalg sker efter de gældende regler ved forholdstalsvalg. Forholdstalsvalg gen- nemføres efter styrelseslovens § 24, stk. 3, på den må- de, at kommunalbestyrelsens medlemmer deles i de grupper, hvori medlemmerne stemmer sammen ved de pågældende valg. Ved forsøget får en kandidatli- ste, som ikke efter gennemførelsen af forholdstalsval- get har opnået repræsentation i udvalget, ret til at ud- pege et yderligere medlem til udvalget.

Ad stk. 5

Bestemmelsen giver indenrigsministeren mulighed for at imødekomme et ønske fra Struer Kommune om et forsøg, hvorefter et mindretal i et stående ud- valg kan kræve en sag, der er til behandling i udval- get, udsat til det efterfølgende møde.

Bestemmelsen skal ses på baggrund af de forsøg med nye udvalgsstrukturer, der iværksættes i kom- munerne. Der er typisk tale om, at antallet af stående udvalg begrænses, således at der henlægges større

sagsområder til de enkelte udvalg. Dette kan medføre, at et mindretal i et udvalg finder det nødvendigt, at en sag udsættes, således at der bliver mulighed for en nærmere undersøgelse af sagsforholdene, forinden der træffes beslutning i udvalget.

Forsøg i henhold til denne bestemmelse indebærer en fravigelse af det almindeligt gældende princip, at alle beslutninger i udvalg træffes ved stemmeflertal. Det forudsættes, at der i forbindelse med godkendelsen af et sådan forsøg fastsættes regler om, at udsættelse ikke kan finde sted, såfremt det vil medføre en overskridelse af en frist, der er fastsat i lovgivningen eller af andre myndigheder. Det forudsættes ligeledes, at retten kun tillægges et større mindretal i udvalget.

Til nr. 2

Efter § 11 i lov om restaurations- og hotelvirksomhed meddeles alkoholbevillinger af kommunalbestyrelsen eller et af denne nedsat bevillingsnævn. Det er antaget, at kommunalbestyrelsen er afskåret fra at overlade beslutningskompetencen vedrørende alkoholbevillinger til andre end det i loven omtalte bevillingsnævn.

Bestemmelsen i § 21 a åbner mulighed for, efter ønske fra Hasle Kommune, at godkende frikommuneforsøg, hvorefter kompetencen til at meddele alkoholbevillinger overføres til økonomiudvalget eller et stående udvalg. Udvalgets beslutninger træffes efter forhandling med politimesteren.

Som ved den i loven omtalte kompetenceoverladelser til et bevillingsnævn opretholdes muligheden for at indbringe en beslutning om afslag for den samlede kommunalbestyrelse.

Til nr. 3 og 4

Ad nr. 3

Bestemmelsen giver landbrugsministeren mulighed for at godkende forsøg, hvorefter en frikommune kan overtage kompetencen til - i henhold til landbrugslovens § 13 - at tillade omlægning af jorder mellem landbrugsejendomme i situationer, hvor frikommunen køber eller sælger landbrugsjord.

Bestemmelsen er udarbejdet på baggrund af et forsøgsforslag fra Ebeltoft Kommune, som ved kommunens erhvervelse af landbrugsjord i forbindelse med den fysiske planlægning har fundet det hensigtsmæssigt at overtage kompetencen til at tillade magelæg med andre landbrugsejendomme. Det er hensigten, at kommunen ved forsøget ligeledes skal overtage kompetencen til at tillade udstykning og dispensere fra kravet om beboelsesbygning m.v., jf. gældende frikommunelovs § 22, stk. 1, nr. 1 og 3. Formålet med

forsøget er at forbedre og nuancere kommunens planlægningsmuligheder. Samtidig sikres, at landbrugsarealer drives jordbrugsmæssigt, så længe de ikke anvendes til et eventuelt påtænkt andet formål.

Det er en forudsætning for godkendelse af forsøg, at frikommunens udøvelse af kompetencen sker under iagttagelse af de generelle strukturpolitiske regler for sammenlægning i lovens § 13 og i overensstemmelse med den hidtidige administrative praksis. Dog vil de i praksis fastlagte beliggenhedskrav i et vist omfang, som nærmere angives i forsøgsregulativet, kunne fraviges.

Såfremt godkendelse af forsøg med overdragelse af kompetencen til omlægning af jorder mellem landbrugsejendomme sker i forbindelse med en samtidig overdragelse af kompetencen til at tillade ophævelse af landbrugspligt i henhold til landbrugslovens § 4 samt kompetencen vedrørende landbrugsejendommens drift m.v. i henhold til landbrugslovens § 7, stk. 3, og § 8, stk. 5 og 6, jf. gældende frikommunelovs § 22, stk. 1, nr. 1 og 3, vil det endvidere være en forudsætning, at de jorder, der erhverves af kommunen til magelæg eller bymæssige formål m.v., pålægges deklaration om, at jorder, der ikke rent faktisk efterfølgende anvendes til magelæg eller bymæssige formål m.v., inden en passende frist igen skal afhændes til sammenlægning med bestående landbrugsejendom efter reglerne i landbrugsloven. Tidspunktet for et sådant afhændelseskrav forudsættes fastsat på baggrund af planlægningen i området, fx en tidshorizont på 10 - 15 år, hvorefter sagen kan tages op til fornyet vurdering.

Det vil ligeledes være en forudsætning, at den frikommunen tillagte kompetence efter § 4 alene vedrører udstykningssituationer, hvor der i forbindelse med kommunens erhvervelse af landbrugsjorder ønskes fraskilt en parcel med ejendommens bygninger m.v. til beboelse, og at udøvelsen af kompetencen sker under iagttagelse af den hidtidige administrative praksis. Det forudsættes desuden, at landbrugspligten opretholdes på de jorder, der erhverves af kommunen, indtil der er grundlag for at tillade en ophævelse af landbrugspligten efter de gældende regler i landbrugsloven. En sådan tilladelse skal fortsat meddeles af Landbrugsministeriet (Jordbrugsdirektoratet). Tilsvarende kan der heller ikke forventes meddelt tilladelse til overtagelse af kompetence til midlertidig ophævelse af landbrugspligten i henhold til landbrugslovens § 7 a vedrørende kommunens egne landbrugsejendomme.

Udstykning med henblik på køb af landbrugsjord til senere magelæg med en anden landbrugsejendom forudsættes alene tilladt, når jorderne har en sådan beliggenhed, at de vil kunne afhændes til sammen-

lægning med en anden landbrugsejendom, der forventes at skulle afstå jorder til bymæssige formål m.v.

Endelig vil det være en forudsætning, at udstykning med henblik på kommunalt opkøb af landbrugsjord til senere byudvikling eller andre ikke-jordbrugsmæssige formål sker i overensstemmelse med region- og kommuneplanlægningen. Dog fastsættes en længere tidshorizont end kommuneplanperioden, fx to 4-års perioder ud over planperioden. Regionplanens rammer skal dog respekteres.

Forsøg kan iværksættes af såvel en frikommune som en fremtidskommune. Frikommunen vil få pålagt at orientere Landbrugsministeriet om sine afgørelser, og forsøget vil blive vurderet af både frikommunen og af Landbrugsministeriet. Amtskommunen, hvori en frikommune er beliggende, kan ligeledes inddrages ved en vurdering af forsøget.

Ad nr. 4

Bestemmelsen er en konsekvens af bestemmelsen i nr. 3 og indebærer, at frikommunens afgørelser i henhold til regulativer godkendt med hjemmel i frikommunelovens § 22, stk. 1, nr. 4, kan indbringes for landbrugsministeren.

Til nr. 5

Efter frikommunelovens § 24, stk. 1, nr. 2, kan miljøministeren bl.a. godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter kommunalbestyrelsen overtager amtsrådets kompetence efter kommuneplanlovens § 25, stk. 1, til at påse, at et forslag til lokalplan er i overensstemmelse med kommuneplanen. Ministeren kan endvidere godkende frikommuneforsøg, hvorefter bestemmelsen i kommuneplanlovens § 27, stk. 1, om, at endelig vedtagelse af en lokalplan tidligst kan ske 4 uger efter indsigelsesfristens udløb, hvis der rettidigt er fremsat indsigelser eller ændringsforslag, ophæves. Ved den foreslåede bestemmelse, som medtages efter ønske fra Storstrøms Amtskommune, åbnes der mulighed for, at også ikkefrikommuner kan deltage i sådanne forsøg, når de forestås af en fremtidskommune, hvori kommunerne er beliggende.

Til nr. 6

Ad § 28 c

Bestemmelsen i stk. 1 giver hjemmel til, at miljøministeren kan godkende forsøg, hvorefter en frikommune med udgangspunkt i kommuneplanens hovedstruktur selv kan beslutte placeringen og omfanget af bolig- og erhvervsbyggeriet i kommunen. Forsøgsforslaget, der ligger til grund for bestemmelsen, indebærer en lempelse af kvoteordningen i den pågældende regionplan og er udformet i samarbejde med region-

planmyndigheden. Den foreslåede bestemmelse er medtaget efter anmodning fra Aabenraa Kommune.

Ved bestemmelsen i stk. 2 åbnes der mulighed for, at også kommuner, der ikke er frikommuner, men er beliggende i en amtskommune, der er frikommune, kan udføre tilsvarende forsøg. Denne forsøgsmulighed er ønsket af Sønderjyllands Amtskommune.

Ad § 28 d

Bestemmelsen er udarbejdet på baggrund af et forslag til frikommuneforsøg fra Struer Kommune, hvorefter arealer på højst 1.000 m² kan overføres til byzone ved en byrådsbeslutning efter nærmere høringsregler, der fastlægges i frikommuneregulativet. Efter gældende lovgivning kan en sådan overførelse alene ske ved en lokalplan. Det skal i forbindelse med godkendelse af forsøg fastsættes, at kommunalbestyrelsen, inden beslutning træffes, skal orientere amtsrådet samt alle, der har en væsentlig, individuel interesse i sagen. Dette vil som et minimum betyde, at kommunen skal orientere

- ejere af ejendomme, der er omfattet af beslutningen samt lejere og brugere af disse ejendomme,
- naboer til de omhandlede ejendomme, og
- andre, der efter kommunalbestyrelsens skøn bliver væsentligt berørt af beslutningen.

Orienteringen skal indeholde oplysning om, hvilke arealer der agtes overført til byzone og om, at eventuelle bemærkninger kan fremsendes inden 2 uger. Helligdage medregnes ikke ved beregning af fristen på 2 uger.

Ad § 28 e

Forslaget indebærer, at miljøministeren kan godkende forsøg, hvorefter frikommuner kan overtage en del af den kompetence, en amtskommune har i henhold til råstoflovens § 7, stk. 1, til at meddele tilladelser til erhvervsmæssig indvinding af råstoffer. Kommuner, der er beliggende i en fremtidskommune vil i henhold til bestemmelsens stk. 3 også kunne gennemføre forsøget. Den foreslåede forsøgsmulighed er medtaget efter ønske fra Storstrøms Amtskommune.

Med bestemmelsen får de berørte kommuner mulighed for at overtage kompetencen til at meddele tilladelser til indvinding af højst 1.000 m³ råstoffer pr. år, idet indvinding af en sådan råstofmængde normalt kun skal anvendes til lokal forsyning. Der skal fortsat indhentes de nødvendige tilladelser efter anden lovgivning til råstofindvindingerne.

Grænsen på 1.000 m³ pr. år svarer til den mængde, der kan indvindes uden betaling af råstofafgift.

Bestemmelsen i stk. 2, der ligeledes imødekommer et forsøgsønske fra Storstrøms Amtskommune, giver hjemmel til, at miljøministeren i forbindelse med

godkendelse af forsøg i henhold til stk. 1 kan godkendes, at kommunernes afgørelser kan påklages til amtskommunen i stedet for til Skov- og Naturstyrelsen. Amtskommunens afgørelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Det forudsættes, at amtskommunen har samtykket i overtagelsen af denne opgave.

Ad § 28 f

Ad stk. 1

Bestemmelsen i nr. 1 giver hjemmel til, at miljøministeren kan godkende forsøg, hvorefter offentlighedsperioden på 16 uger for regionplantillæg fraviges. Bestemmelsen er udarbejdet på baggrund af et forslag til frikommuneforsøg med en offentlighedsperiode på 8 uger.

Bestemmelsen i nr. 2 giver hjemmel til, at miljøministeren kan godkende forsøg, hvorefter offentlighedsperioden på 16 uger for ændringer i en kommuneplan fraviges. Bestemmelsen er udarbejdet på baggrund af et forslag til frikommuneforsøg med en offentlighedsperiode på 8 uger.

Bestemmelsen i nr. 3 giver hjemmel til, at miljøministeren kan godkende forsøg, hvorefter sommerhuslovens bestemmelse om, at miljøministeren kan bemyndige amtsrådet til at meddele tilladelse til udleje eller fremleje af ejendomme til camping, udstrækkes til også at omfatte kommunalbestyrelsen. Bestemmelsen er udarbejdet på baggrund af et forslag til frikommuneforsøg, hvorefter kompetencen til meddelelse af tilladelse til udleje eller fremleje af arealer til camping i henhold til Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 593 af 4. september 1986 (Campingreglementet) overføres fra amtsrådet til kommunalbestyrelsen.

Bestemmelsen ændrer ikke ved, at afgørelser i medfør af lov om sommerhuse og camping m.v. kan påklages til Planstyrelsen, jf. Campingreglementet § 18, stk. 1.

Bestemmelserne i nr. 2 og 3 er ligeledes medtaget efter ønske fra Stormstrøms Amtskommune.

Ad stk. 2

Forslag til forsøg kan komme fra en frikommune og en friamtskommune. Den foreslåede bestemmelse, der er medtaget på foranledning af Storstrøms Amtskommune, er nødvendig for, at ikke-frikommuner kan deltage i et forsøg, der forestås af en friamtskommune. Den enkelte kommunalbestyrelse bestemmer selv, om den ønsker at deltage i forsøget.

Ad stk. 3

Ved bestemmelsen begrænses forsøget med fravigelse af offentlighedsperioden for regionplantillæg til

alene at omfatte Storstrøms Amtskommune, der som friamtskommune har foreslået dette forsøg.

Efter lands- og regionplanlovens § 17, stk. 2 og 3, har miljøministeren mulighed for at nedsætte offentlighedsperiodens længde for de enkelte regionplantillæg både i enkelttilfælde og ved bestemte typer af tillæg. Dispensationen gives efter en konkret vurdering af bl.a. indholdet og omfanget af den ændring, som tillæggene medfører i forhold til den hidtidige overordnede planlægning. I vurderingen indgår også hensynet til de myndigheder, organisationer og offentligheden som sådan, som inden for offentlighedsperioden efter lands- og regionplanlovens § 13, stk. 2, kan indsende indsigelser og bemærkninger til regionplantillægget eller for de statslige myndigheders vedkommende eventuelt skal afgive en fællesudtalelse.

Efter det foreslåede frikommuneforsøg nedsættes offentlighedsperioden generelt fra 16 til 8 uger for alle regionplantillæg uanset deres indhold og omfang og uanset de tidsmæssige problemer, det kan medføre for myndigheder m.v.

Det foreslås derfor, at forsøget begrænses til et enkelt friamt.

Til nr. 7

Bestemmelsen giver trafikministeren adgang til at godkende forsøg, hvorefter en kommunalbestyrelse kan pålægge grundejerne ved mindre befærdede offentlige kommuneveje i byer og bymæssige områder at renholde disse vejes samlede areal.

Bestemmelsen har baggrund i et forslag fra Struer Kommune, der ønsker at pålægge grundejerne i byområder at renholde offentlige vejes kørebaner. Det er kommunens opfattelse, at dette dels vil medføre en mere effektiv renholdelse af vejene, dels besparelser på kommunens driftsbudget.

Efter de gældende bestemmelser kan der alene pålægges grundejerne pligt til at renholde offentlige vejes befæstede fortovs- og gangarealer samt offentlige stiers befæstede arealer.

Vejloven giver dog kommunerne mulighed for at nedklassificere offentlige veje til private fællesveje således, at grundejerne ikke alene skal renholde hele vejarealet, men også skal istandsætte og vedligeholde - herunder vintervedligeholde (snerydning m.v.) - disse veje. I forbindelse hermed vil der kunne træffes bestemmelser om, at dele af disse pligter overtages af kommunen, eventuelt mod betaling.

Ved forslaget gives der mulighed for at pålægge grundejerne at renholde visse veje uden samtidig at træffe beslutning om at nedklassificere vejene til private fællesveje.

Trafikministeriet finder, at en sådan ordning kun kan anses for færdselssikkerhedsmæssig forsvarlig på

mindre befærdede veje (stamveje, boligveje og tilsvarende veje). Det er normalt også sådanne veje, der nedklassificeres til private fællesveje. Hjemlen til at meddele tilladelse til forsøg begrænses derfor til disse veje.

Til nr. 8

I henhold til frikommunelovens § 35, stk. 1, kan socialministeren godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter der ydes refusion fra staten af udgifter til særlige ordninger for beskæftigelse eller uddannelse af personer, der modtager kontanthjælp efter § 37 i lov om social bistand.

Ved lov nr. 836 af 21. december 1988 om ændring af lov om social bistand, der træder i kraft den 1. april 1989, er der - på baggrund af de gode erfaringer fra frikommuneforsøgene - indført en generel forsøgsbestemmelse for samtlige kommuner i bistanndslovens § 138 a, stk. 2, der indholdsmæssigt svarer til frikommunelovens § 35, stk. 1. Med ophævelse af § 35, stk. 1, bortfalder de frikommuneforsøg, der er iværksat med hjemmel i § 35, stk. 1. Forsøgene kan imidlertid fortsætte uændret efter bistandslovens § 138 a, stk. 2, - alene ved en tilkendegivelse fra frikommunerne om, at de ønsker at opretholde forsøget.

Eksisterende frikommuneregulativer, der er godkendt med hjemmel i frikommunelovens § 35, stk. 1, er såkaldte fællesregulativer, d.v.s. at de også indeholder godkendelse af forsøg på Arbejdsministeriets

område med ophævelse af en række bindinger i beskæftigelseslovgivningen. Den del af de omhandlede regulativer, der ikke vedrører frikommunelovens § 35, stk. 1, bevarer deres gyldighed.

Til nr. 9

Bestemmelsen giver undervisnings- og forskningsministeren mulighed for at fravige folkeskolelovens regler om vederlagsfri befordring af skoleelever. Efter de gældende regler skal kommunen sørge for befordringen af børn mellem skole og hjem, hvis skolevejen er af en vis længde, eller hvis skolevejen er trafikfarlig.

Ved den foreslåede bestemmelse, som er medtaget efter ønske fra Hobro Kommune, muliggøres forsøg med tilbud om befordring til alle elever, mod en vis betaling, uanset skolevejens længde, og uanset skolevejens trafikfarlighed.

Formålet med forsøget er at lette administrationen af reglerne for befordring af skoleelever.

Til nr. 10

Indføjelsen af § 7, stk. 1, og § 10, stk. 1, i bestemmelsen giver kulturministeren mulighed for at godkende forsøg, hvorefter gymnasieundervisning og prøveforberedende enkeltfagsundervisning foregår på samme institution med fælles ledelse og fælles lærerråd og elevråd, hvilket er ønsket af Storstrøms Amtskommune.